

En parkeringsvaks beslut om parkeringsanmärkning utgör myndighetsutövning. Dennes namn omfattas därför inte av personaladministrativ sekretess.

Lagrum:

39 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och 10 § offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)

Umeå Parkerings AB (bolaget) avslog i beslut den 29 september 2014, med stöd av 39 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, och 10 § offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641), OSF, en begäran från S.H. att få uppgift om namnet på den parkeringsvakt (526) som utfärdat en parkeringsanmärkning på en bil som tillhörde honom. Som skäl för avslagsbeslutet hänvisade bolaget till de speciella förhållanden som råder för parkeringsvaktens vidkommande och att namnet på parkeringsvakten inte behövs för ett överklagande.

S.H. överklagade beslutet till kammarrätten och vidhöll där sin begäran att få uppgift om namnet på den aktuella parkeringsvakten. Till stöd för sin talan anförde han bl.a. följande. En parkeringsvakt har viss frihet vid utfärdande av parkeringsanmärkning. Han vill ha reda på namnet för att utesluta att tidigare osämja och jävliknande förhållanden förelegat. Vikten av partsinsyn måste beaktas. Hans önskan att endast få reda på namnet på parkeringsvakten kan inte jämföras med andra uppgifter om vederbörande som finns uppräknade i 39 kap. 3 § OSL. Bolaget har inte gjort någon bedömning i det enskilda fallet utan hänvisat till generella termer om hot.

Bolaget avstyrkte bifall till överklagandet och anförde till stöd sin inställning i huvudsak följande. Parkeringsvakter har till uppgift att bötfälla felparkerade bilar oavsett privat relation till bilägaren. Om S.H. anser att han blivit felaktigt bötfälld kan han överklaga beslutet. Den högre instansen bedömer därefter om det finns omständigheter som motiverar en avskrivning. För att överklaga beslutet behöver han inte veta namnet på parkeringsvakten.

Kammarrätten i Sundsvall (2014-12-08, Lowén, Nihlén, Karlsson, referent) yttrade: Författningstext – Enligt 39 kap. 3 § första stycket OSL gäller sekretess i annat fall än som avses i 1 och 2 §§ i personaladministrativ verksamhet för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs. Av andra stycket samma paragraf framgår bl.a. att sekretess gäller, i den utsträckning regeringen meddelar föreskrifter om det, hos myndighet där personalen särskilt kan riskera att utsättas för våld eller lida annat allvarligt men. – Enligt 10 § OSF gäller sekretess hos bl.a. myndigheter som svarar för personaladministrativ verksamhet avseende parkeringsvakter som förordnats enligt lagen (1987:24) om kommunal

parkeringsövervakning m.m. för uppgift om enskilda bostadsadress, hemtelefonnummer, personnummer och andra jämförbara uppgifter avseende personalen, uppgift i form av fotografisk bild som utgör underlag för tjänstekort samt uppgift om närstående till personalen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör eller någon närstående till honom eller henne lider men. – Förarbeten – Av förarbetena (prop. 1986/87:3 s. 8-9) till motsvarande bestämmelser i sekretesslagen (1980:100), som den 30 juni 2009 ersattes av OSL, framgår i huvudsak följande. Uppgifter om den anställdes personliga förhållanden som myndigheten förfogar över kan inte hemlighållas rutinemässigt. Det måste i det enskilda fallet finnas ett visst fog för antagande att den anställda behöver sekretesskydd. Bedömningen bör ofta kunna göras mot bakgrund av omständigheterna då uppgifterna begärs utlämnade, t.ex. genom att den enskilde som begär uppgifterna uppträder hotfullt eller på annat sätt visar en avog inställning. Telefonterror eller trakasserier av allvarigare natur, som det finns grundad anledning att befara, bör utgöra ett sådant allvarligt men som krävs för hemlighållande. – Kammarrättens bedömning – Med beaktande av de skäl S.H. har anfört för sin begäran och de utsatta förhållanden som parkeringsvakter arbetar under finns grundad anledning att anta att den aktuella parkeringsvakten kan utsättas för hot eller annat allvarligt men. Kammarrätten finner därför att bolaget haft fog för sitt beslut att inte lämna ut namnet på den parkeringsvakt som utfärdat en parkeringsanmärkning på S.H:s bil. Vad han anfört i övrigt föranleder inte annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås. – Kammarrätten avslår överklagandet.

S.H. överklagade kammarrättens dom hos Högsta förvaltningsdomstolen och vidhöll sin begäran att få ta del av en handling där identiteten på parkeringsvakten framgår.

Högsta förvaltningsdomstolen (2015-10-20, Melin, Nord, Bull, Askersjö, Baran) yttrade:

Skälen för avgörandet

Frågan i målet

Frågan i målet är om namn på en parkeringsvakt som utfärdat en parkeringsanmärkning omfattas av sekretess.

Rättslig reglering m.m.

Enligt 2 kap. 3 § OSL ska vad som föreskrivs i tryckfrihetsförordningen om rätt att ta del av allmänna handlingar hos myndigheter i tillämpliga delar gälla också handlingar hos bl.a. aktiebolag där kommuner utövar ett rättsligt bestämmande inflytande. Ett sådant bolag ska vid tillämpningen av OSL jämföras med myndigheter.

Sekretess gäller enligt 39 kap. 3 § första stycket OSL i personaladministrativ verksamhet för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs. Sekretess i myndigheternas personaladministrativa verksamhet för uppgift om en enskilds bostadsadress, hemtelefonnummer, personnummer och andra jämförbara uppgifter avseende personalen ska enligt 39 kap. 3 § andra stycket OSL, i den utsträckning regeringen meddelar föreskrifter om det, även gälla hos myndigheter där personalen särskilt kan riskera att utsättas för våld eller lida annat allvarligt men. Sekretess gäller enligt den bestämmelsen under förutsättning att det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Regeringen har i 10 § OSF föreskrivit att sekretessen ska gälla hos myndigheter som svarar för personaladministrativ verksamhet avseende parkeringsvakter.

Bestämmelserna i 39 kap. 3 § OSL fanns tidigare i 7 kap. 11 § i den numera upphävda sekretesslagen. Av förarbetena till den sistnämnda paragrafen framgår att det genom begränsningen till personaladministrativ verksamhet inte blir möjligt att hemlighålla vem som har fattat ett beslut i myndighetens övriga verksamhet (prop. 1986/87:3 s. 23). Den strängare sekretess som gäller för vissa myndigheter som regeringen bestämmer omfattar inte uppgift om en anställds namn (prop. 2003/04:93 s. 89).

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Ett grundläggande krav vid myndigheters beslutsfattande är att den ansvarige beslutsfattaren inte är anonym. För de statliga myndigheternas del gäller som huvudregel ett sådant krav enligt 21 § myndighetsförordningen (2007:515) och för de kommunala myndigheterna enligt 6 kap. 30 § kommunallagen (1991:900).

Umeå Parkerings AB är ett kommunalt bolag och omfattas således inte av myndighetsförordningens eller kommunallagens krav. En parkeringsvakts beslut om parkeringsanmärkning vilar dock på offentligrättslig grund och utgör myndighetsutövning. Samma krav bör alltså ställas på sådana beslut som på myndighetsbeslut.

Parkeringsanmärkningen i fråga innehåller inte beslutsfattarens namn. Däremot anges dennes tjänstenummer. För att det namn som detta tjänstenummer kan härledas till ska kunna omfattas av sekretess enligt 39 kap. 3 § OSL krävs att uppgiften hör till personaladministrativ verksamhet.

Beslut om parkeringsanmärkning hör inte till personaladministrativ verksamhet. Uppgift om vem som fattat ett sådant beslut kan då inte heller vara av personaladministrativ karaktär. Det saknar därvid betydelse var denna uppgift förvaras hos det beslutsfattande organet.

Den uppgift som begäran avser är således inte en uppgift i personaladministrativ verksamhet om enskilda personliga förhållanden. Överklagandet ska därför bifallas.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet och förordnar att Umeå Parkerings AB ska lämna ut handling med den begärda namnuppgiften till S.H.

Mål nr 7009-14, föredragande Anna Sellin